

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับความวิตกกังวลในการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

A STUDY OF FACTORS AFFECTING ANXIETY LEVELS IN ENGLISH VOCABULARY LEARNING OF STUDENTS AT VALAYA ALONGKORN RAJABHAT UNIVERSITY UNDER THE ROYAL PATRONAGE

วรวรรณ วงศ์ศรีวัฒน์^{1*}
Worawan Wongsriwat^{1*}

Received : 12 February 2022

Revised : 11 April 2023

Accepted : 11 April 2023

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ และ 2) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษา การศึกษาในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม ซึ่งผ่านการพิจารณาความตรงจากดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ไม่น้อยกว่า 0.6 และค่าความเที่ยงรายด้านอยู่ระหว่าง 0.90-0.94 กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา VLE101 ในภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2565 จำนวน 73 คน สุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีการสุ่มแบบตามสะดวก ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Pearson

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$, S.D. = 0.87) และโดยภาพรวมทุกปัจจัยในการศึกษาในครั้งนี้ ซึ่งประกอบด้วย ความกลัวการถูกประเมินเชิงลบ ความวิตกกังวลในการสอบหรือกลัวการสอบตก วิธีปฏิบัติของผู้สอนที่ทำให้เกิดความกังวล และทัศนคติทางลบของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับระดับความวิตกกังวลที่ระดับนัยสำคัญ .01 (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.734) โดยปัจจัยด้านที่มีความสัมพันธ์เข้มข้นมากที่สุดคือ ความวิตกกังวลในการสอบหรือกลัวการสอบตกที่ระดับนัยสำคัญ .01 (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.719)

คำสำคัญ: ความวิตกกังวล การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับความวิตกกังวล

¹ศูนย์ภาษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

²Language Center, Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage

*ผู้พิมพ์ประสานงาน E-mail: worawan@vru.ac.th

ABSTRACT

The objectives of this study were to 1) investigate anxiety levels in English vocabulary learning of students at Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage and 2) explore the factors affecting anxiety levels in English vocabulary learning of the students. This is a quantitative research study. The instrument for obtaining the data was a questionnaire. Its validity determined by the index of item objective congruence (IOC) was more than 0.6 and its reliabilities were between 0.90-0.94. The sample for this study consisted of 73 first-year undergraduate students who enrolled in the VLE101 course in the first semester of the 2022 academic year at Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage. The sampling method was convenience sampling. The statistics used for data analysis included mean, standard deviation, and Pearson Correlation Coefficient.

The findings of the study revealed that the students experienced anxiety in English vocabulary learning at a moderate level ($\bar{X} = 3.28$, S.D. = 0.87). The results also showed that overall, every factor investigated in this study which included fear of negative evaluation, test anxiety or fear of failing exams, practice of instructors causing anxiety, and learners' negative attitudes was positively correlated with the anxiety levels at a significance level of .01 (Pearson Correlation = 0.734). In addition, the highest correlation was found between the test anxiety or fear of failing exams and the anxiety levels at a significance level of .01 (Pearson Correlation = 0.719).

Keywords: Anxiety, English vocabulary learning, Factors affecting anxiety levels

บทนำ

แม้ว่าจะเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยกลับอยู่ในเกณฑ์ที่น่าเป็นห่วง ดังจะเห็นได้จากการที่องค์การศึกษานานาชาติ EF Education First (EF) จัดอันดับให้ประเทศไทยอยู่ในกลุ่มที่มีประสิทธิภาพในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำมาก (Very low proficiency) มาเป็นเวลา 3 ปี ต่อเนื่องนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2562 ถึง พ.ศ. 2564 (EF Education First, 2019; EF Education First, 2020; EF Education First, 2021) ด้วยเหตุนี้ทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องจึงควรร่วมมือกันหาทางแก้ไขอย่างเร่งด่วน

หนึ่งในวิธีแก้ไขอาจเป็นการพิจารณาถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษซึ่งมีนักวิชาการทางด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศได้ให้ความสำคัญและศึกษากันมาอย่างต่อเนื่อง เช่น Brown (2007) ได้พิจารณาปัจจัยด้านอารมณ์ความรู้สึกในพฤติกรรมมนุษย์ที่มีความเกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการเรียนภาษาที่สองในด้าน

ความภาคภูมิใจในตนเอง ความสามารถในตนเอง ความตั้งใจที่จะสื่อสาร อุปสรรค การเสียใจ ความวิตกกังวล ความเอาใจใส่ การชอบเข้าสังคม และแรงจูงใจ ทั้งนี้จากปัจจัยหลาย ๆ ด้าน ผู้วิจัยสนใจศึกษาด้านความวิตกกังวลเนื่องจากความวิตกกังวลในการเรียนภาษาถือเป็นปัญหาสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษา (MacIntyre & Gardner, 1991) และมีบทบาทสำคัญต่อด้านอารมณ์ ความรู้สึกในการเรียนภาษาที่สองให้ประสบความสำเร็จ (Brown, 1987) อีกทั้งยังมีผลการวิจัยหลายงานทั้งในต่างประเทศและในประเทศไทยที่สนับสนุนให้เห็นว่า ความวิตกกังวลมีความสัมพันธ์ต่อผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (เช่น Woodrow, 2006; Zheng & Cheng, 2018; Parauwat, 2011; Changlek & Palanukulwong, 2015)

ความวิตกกังวลมีความเกี่ยวข้องกับความรู้สึกกระวนกระวายใจ การสงสัยในตนเอง ความกลัว หรือความกังวล (Brown, 1987) ความวิตกกังวลในการเรียนภาษาต่างประเทศเป็นความคิดเห็นที่ครอบงำเกี่ยวกับการรู้จักตนเอง ความเชื่อ ความรู้สึก และพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการเรียนภาษาในห้องเรียนที่เกิดจากลักษณะเฉพาะของกระบวนการเรียนภาษา (Horwitz, Horwitz & Cope 1986) และอาจกล่าวได้ว่า การเรียนภาษาที่สองเป็นหนึ่งในงานที่ซับซ้อนไวต่อความวิตกกังวลของมนุษย์เรา (Brown, 1987) โดย Horwitz, Horwitz & Cope (1986) ได้แบ่งองค์ประกอบความวิตกกังวลในการเรียนภาษาต่างประเทศไว้ 3 ด้าน ประกอบด้วย

1. ความวิตกกังวลในการสื่อสาร (Communication apprehension) คือ ความเขินอายที่มาจากความกลัวในการสื่อสารว่าจะมีปัญหาในการเข้าใจผู้อื่นและทำให้ผู้อื่นเข้าใจตนเอง
2. ความวิตกกังวลในการสอบ (Test anxiety) คือ ความวิตกกังวลที่เกิดจากความกลัวการล้มเหลว
3. ความกลัวการถูกประเมินเชิงลบ (Fear of negative evaluation) คือ ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการถูกประเมินโดยผู้อื่น กลัวว่าจะถูกประเมินในทางลบ

แนวคิดองค์ประกอบความวิตกกังวล 3 ด้านนี้ถูกนำไปใช้เป็นฐานแนวคิดสำหรับการศึกษาและงานวิจัยต่าง ๆ อีกมากมายในด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการให้ความสำคัญต่อผลที่ความวิตกกังวลอาจมีต่อความสำเร็จในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้ อย่างไรก็ตามงานวิจัยส่วนใหญ่ทั้งของต่างประเทศและในประเทศไทยมักจะมุ่งเน้นไปที่การศึกษาความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษโดยภาพรวม หรือกับทักษะเฉพาะด้านในด้านการฟัง หรือการพูด (เช่น Hashemi, 2011; Almurshed & Aljuaythin, 2019; Liu & Hong, 2021; พิมลมาศ เกตุฉาย, 2562; นิพร ชัดตา โจน่า ปีลาสิโอ และนฤพร พงษ์คุณกร, 2564) ในขณะที่การศึกษาความวิตกกังวลในด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษยังมีอยู่จำกัดทั้งในต่างประเทศและในประเทศไทย ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นด้านที่ควรได้รับความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากันเนื่องจากคำศัพท์คือหัวใจของความเข้าใจและการใช้ภาษา (Hunt & Beglar, 2005) และอาจกล่าวได้ว่าการเรียนการสอนคำศัพท์เป็นศูนย์กลางของทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติของการสอนภาษาอังกฤษ (Cater, 2001) อีกทั้งยังมีผลการวิจัยที่ถึงแม้จะยังมีอยู่ไม่มากนักแต่ก็ชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของความวิตกกังวลกับการเรียนรู้คำศัพท์ เช่น การศึกษาของ Chen (2015) ที่ปรากฏผลว่า ความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์เชิงลบอย่างมีนัยสำคัญกับผลสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา หรือการศึกษาของ Tayyebi (2021) ที่ปรากฏผลว่า

ความวิตกกังวลสามารถส่งผลในทางลบต่อการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ คือ ถ้าผู้เรียนมีความวิตกกังวลเพิ่มขึ้น การใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์จะลดลงอย่างมีนัยสำคัญ

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระดับความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยหวังว่าผลที่ได้จากการศึกษาจะสามารถเป็นแหล่งข้อมูลอ้างอิงให้ผู้สอนภาษาอังกฤษนำไปใช้เพื่อการพัฒนาและส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สามารถลดความวิตกกังวลของผู้เรียนได้ รวมถึงผู้เรียนสามารถนำไปปรับใช้ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อลดความวิตกกังวลที่อาจเกิดขึ้น และส่งผลให้เกิดผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระดับความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของการศึกษาในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา VLE101 ในภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2565 ในชั้นเรียนของผู้วิจัยจำนวน 89 คน

จำนวนตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยคำนวณตามแนวคิดของ Krejcie & Morgan (1970) โดยกำหนดระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ไว้ที่ 0.05 จำนวนตัวอย่างที่เหมาะสม คือ 73 คน สำหรับการสุ่มตัวอย่างนั้น ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยหลักความน่าจะเป็น (Non probability sampling) ด้วยวิธีการสุ่มแบบตามสะดวก (โชติ บดีรัฐ, 2561)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม ประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สอบถามเพศ และคณะที่สังกัด ข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ

ส่วนที่ 2: ระดับความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยออกแบบข้อคำถามโดยนำมาวัดความวิตกกังวลในการเรียนคำศัพท์ผ่านทางการฟังที่ออกแบบโดย Donkaewbua (2016) มาประยุกต์ใช้เป็นแบบวัดระดับความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 10 ข้อ และใช้มาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามแนวทางของ Likert (1932) ดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4	หมายถึง	เห็นด้วย
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ส่วนที่ 3: ปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยออกแบบข้อคำถามจากการทบทวนวรรณกรรมโดยนำแนวคิดปัจจัยที่อาจก่อให้เกิดความวิตกกังวลในการเรียนภาษา 6 ด้านที่ Young (1991) ได้แบ่งไว้ ดังนี้

1. ความวิตกกังวลส่วนบุคคลและระหว่างบุคคล (Personal and interpersonal anxieties) เกิดจากการมีความภาคภูมิใจในตนเองและศักยภาพในการแข่งขันต่ำ เช่น เปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่น หรือวิตกกังวลเกี่ยวกับว่าผู้อื่นจะคิดอย่างไร

2. ความเชื่อของผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนภาษา (Learner beliefs about language learning) มีสิ่งที่คุณเรียนเชื่อว่าสำคัญต่อการที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนภาษา ซึ่งความเชื่อบางอย่างเหล่านี้ดูแล้วไม่อาจเป็นจริงได้จึงก่อให้เกิดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาได้ เช่น เชื่อว่าการเรียนภาษาต่างประเทศให้เชี่ยวชาญควรใช้เวลาแค่ 2 ปี หรือเชื่อว่ามีบางคนมีความสามารถในการเรียนภาษาดีกว่าผู้อื่น

3. ความเชื่อของผู้สอนเกี่ยวกับการสอนภาษา (Instructor beliefs about language teaching) ความเชื่อบางอย่างของผู้สอนสามารถส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาได้ เช่น เชื่อว่าผู้สอนมีบทบาทเป็นครูผู้ฝึกมากกว่าเป็นผู้เอื้ออำนวยการเรียนการสอน

4. ปฏิสัมพันธ์ของผู้สอนและผู้เรียน (Instructor-Learner interactions) วิธีที่ผู้สอนปฏิบัติต่อผู้เรียนเมื่อผู้เรียนทำผิดพลาดในห้องเรียนอาจสร้างความวิตกกังวลให้กับผู้เรียนได้ เช่น แก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนอย่างเกรี้ยวกราด

5. กระบวนการในห้องเรียน (Classroom procedures) เน้นไปที่ความวิตกกังวลที่เกี่ยวข้องกับการต้องพูดภาษาที่เรียนต่อหน้าเพื่อนในห้องเรียน เช่น ถูกเรียกให้ตอบคำถาม

6. การสอบวัดความรู้ทางภาษา (Language testing) ความกังวลที่เกิดจากการสอบอาจมาจาก เช่น ข้อสอบถามต่างไปจากที่เรียน

รวมถึงนำผลการวิจัยของศิรินันท์ นุญญเขียว (2561) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ซึ่งมีการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ และสรุปปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาได้ 9 ปัจจัยหลัก ดังนี้ 1) ความประหม่าในการสื่อสาร 2) การประเมินผลเชิงลบ 3) ความคาดหวังสูง 4) ความวิตกกังวลในการสอบและกลัวการสอบตก 5) ลักษณะของครูผู้สอน 6) วิธีการสอน 7) การปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน 8) ระดับความสบายใจเมื่อมีการปฏิสัมพันธ์กับเจ้าของภาษา และ 9) แรงบันดาลใจและทัศนคติของผู้เรียน มาประยุกต์เป็นฐานแนวคิดในการศึกษาครั้งนี้ โดยผู้วิจัยสังเคราะห์เป็นปัจจัย 4 ด้าน ที่อาจส่งผลกระทบต่อระดับความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ คือ 1) ความกลัวการถูกประเมินผลเชิงลบ 2) ความวิตกกังวลในการสอบหรือกลัวการสอบตก 3) วิธีปฏิบัติของผู้สอน และ 4) ทัศนคติทางลบของผู้เรียน

จากปัจจัย 4 ด้านข้างต้นผู้วิจัยนำมากำหนดให้มีข้อคำถามด้านละ 5 ข้อ รวมข้อคำถามส่วนนี้ทั้งหมด จำนวน 20 ข้อ และใช้มาตรประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามแนวทางของ Likert (1932) ดังนี้

5 หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4 หมายถึง	เห็นด้วย
3 หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2 หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
1 หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยกำหนดความหมายค่าเฉลี่ยระดับความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในการวิเคราะห์ข้อมูล เทียบเคียงกับแนวทางการกำหนดอันตรายภาคชั้นของ มัลลิกา บุณนาค (2539) ดังนี้

3.68-5.00	หมายถึง	ระดับสูง
2.34-3.67	หมายถึง	ระดับปานกลาง
1.00-2.33	หมายถึง	ระดับต่ำ

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

หลังจากที่ผู้วิจัยออกแบบแบบสอบถามตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยแล้วได้นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ซึ่งเป็นอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ พิจารณาความตรง (Validity) จากค่า IOC และปรับแก้ตามผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ จนข้อคำถามทุกข้อมีค่า IOC ไม่น้อยกว่า 0.6 หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามดังกล่าวทดสอบเก็บข้อมูลจากนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแต่มีลักษณะใกล้เคียงกันในช่วงต้นเดือน สิงหาคม พ.ศ. 2565 จำนวน 30 คน และนำผลมาวิเคราะห์ค่าความเที่ยง (Reliability) โดยค่า Cronbach's alpha ของแต่ละด้านอยู่ระหว่าง 0.90-0.94 ส่วนค่า Cronbach's alpha ของทุกด้านรวมเท่ากับ 0.953 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.453-0.994 จึงได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์พร้อมใช้ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อคำถามในแบบสอบถามซึ่งผ่านการหาคุณภาพเครื่องมือมาจัดทำเป็นแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์ผ่าน Microsoft forms เพื่อให้เกิดความสะดวกกับผู้ตอบแบบสอบถาม โดยได้ชี้แจงรายละเอียดเบื้องต้นและวัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้ในส่วนนำของแบบสอบถาม และระบุว่าคำตอบจะไม่ส่งผลต่อผลการเรียนในรายวิชาใด ๆ เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างสะดวกใจในการให้ข้อมูลตามความเป็นจริง ผู้วิจัยเริ่มต้นเก็บข้อมูลในสัปดาห์สุดท้ายของเดือน สิงหาคม พ.ศ. 2565 โดยส่งแบบสอบถามออนไลน์ให้กลุ่มตัวอย่างตอบตามความสมัครใจ เมื่อผ่านไปประมาณ 3 สัปดาห์มีผู้ตอบแบบสอบถาม 66 คน จึงติดตามให้กลุ่มตัวอย่างตอบ และรวบรวมข้อมูลได้ครบ 73 คนในสัปดาห์ที่สามของเดือนกันยายน พ.ศ. 2565 จึงปิดรับคำตอบ โดยถือว่าผู้ตอบ

แบบสอบถาม 73 คนนี้เป็นผู้ที่สมัครใจตอบเป็น 73 คนแรกที่ส่งคำตอบกลับมา หลังจากตรวจสอบคำตอบของกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยพบว่าข้อมูลสมบูรณ์ครบถ้วนพร้อมนำไปใช้ในการวิเคราะห์ในขั้นตอนต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ข้อมูลระดับความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษวิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษวิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวล กับระดับความวิตกกังวล ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Pearson โดยพิจารณาค่าความสัมพันธ์ดังกล่าวในแง่ของทิศทางของความสัมพันธ์ ความเข้มข้นของความสัมพันธ์ และระดับนัยสำคัญของความสัมพันธ์

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่าค่าเฉลี่ยระดับความวิตกกังวลเท่ากับ 3.28 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.87 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับปานกลาง ระดับความวิตกกังวลที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความวิตกกังวลเมื่อพบคำศัพท์ที่ไม่มั่นใจความหมาย (ค่าเฉลี่ย 3.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.95) รองลงมาทั้งสองด้าน คือ ความวิตกกังวลว่าจะจดจำคำศัพท์ที่เพิ่งเรียนรู้ไม่ได้ (ค่าเฉลี่ย 3.37 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.12) และความวิตกกังวลขณะเรียนรู้อาจพลาดคำศัพท์สำคัญ (ค่าเฉลี่ย 3.37 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.10) ส่วนความวิตกกังวลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือความวิตกกังวลเมื่อได้พบคำศัพท์ใหม่ (ค่าเฉลี่ย 2.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.09)

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความวิตกกังวล

ข้อคำถาม	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ฉันรู้สึกวิตกกังวลเมื่อฉันพบคำศัพท์ที่ไม่มั่นใจความหมาย	3.63	0.95
ฉันรู้สึกวิตกกังวลว่าจะจดจำคำศัพท์ที่เพิ่งเรียนรู้ไม่ได้	3.37	1.12
ฉันรู้สึกวิตกกังวลเมื่อต้องเรียนบทเรียนภาษาอังกฤษที่เต็มไปด้วยคำศัพท์ที่ไม่รู้จัก	3.32	1.14
ฉันรู้สึกวิตกกังวลเมื่อไม่เข้าใจคำศัพท์ขณะเรียนภาษาอังกฤษ	3.30	1.08
ฉันรู้สึกวิตกกังวลเมื่อได้พบคำศัพท์ใหม่	2.96	1.09
ฉันรู้สึกวิตกกังวลเมื่อมีเวลาทำความเข้าใจคำศัพท์น้อย	3.23	1.10

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความวิตกกังวล

ข้อคำถาม	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ฉันรู้สึกวิตกกังวลว่ามีความรู้คำศัพท์ ไม่เพียงพอที่จะเข้าใจบทเรียน	3.34	1.10
ฉันรู้สึกวิตกกังวลขณะเรียนรู้ว่า อาจพลาดคำศัพท์สำคัญ	3.37	1.10
ฉันรู้สึกวิตกกังวลเมื่อพบคำศัพท์ ซึ่งมีความหมายต่างจากเดิมที่เคยรู้	3.05	1.14
ฉันรู้สึกวิตกกังวลเมื่อต้องคาดเดาคำศัพท์ ขณะเรียน	3.21	1.21
รวมระดับความวิตกกังวล	3.28	0.87

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของปัจจัยทั้ง 4 ด้านที่ส่งผลต่อความวิตกกังวล พบว่า ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความวิตกกังวลในการสอบหรือกลัวการสอบตก (ค่าเฉลี่ย 3.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.00) รองลงมาคือทัศนคติทางลบของผู้เรียน (ค่าเฉลี่ย 2.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.99) ลำดับที่สามคือความกลัวถูกประเมินเชิงลบ (ค่าเฉลี่ย 2.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.21) ซึ่งทั้งสามปัจจัยนี้ถือว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง และปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือวิธีปฏิบัติของผู้สอนที่ทำให้เกิดความกังวล (ค่าเฉลี่ย 1.93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.83) โดยเป็นปัจจัยด้านเดียวที่ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับความวิตกกังวล

ปัจจัย	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ความกลัวการถูกประเมินผลเชิงลบ		
ฉันกลัวขายหน้าถ้าใช้คำศัพท์ผิด	3.08	1.24
ฉันกลัวถูกเพื่อนหัวเราะถ้าใช้คำศัพท์ผิด	2.84	1.30
ฉันกลัวถูกอาจารย์ว่าถ้าใช้คำศัพท์ผิด	2.78	1.37
ฉันกลัวถูกเปรียบเทียบกับเพื่อนที่รู้คำศัพท์ มากกว่า	2.99	1.39
ฉันกลัวถูกเพื่อนหัวเราะถ้าสะกดคำศัพท์ผิด	2.71	1.29
รวมปัจจัย ด้านความกลัวการถูกประเมินเชิงลบ	2.88	1.21

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ปัจจัย	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ความวิตกกังวลในการสอบหรือกลัวการสอบตก		
หากต้องสอบวัดความรู้คำศัพท์ฉันกังวลว่าจะสอบไม่ผ่าน	3.75	1.18
ฉันกลัวว่าจะทำข้อสอบที่ต้องใช้ความรู้คำศัพท์ไม่ได้	3.58	1.09
ฉันรู้สึกกดดันเมื่อต้องทำข้อสอบวัดความรู้คำศัพท์	3.63	1.17
หากต้องสอบวัดความรู้คำศัพท์ฉันกังวลว่าจะได้คะแนนน้อย	3.66	1.19
ฉันคิดว่าหากไม่มีการสอบฉันจะรู้สึกกดดันในการเรียนรู้คำศัพท์น้อยลง	3.01	1.11
รวมปัจจัย		
ด้านความวิตกกังวลในการสอบหรือกลัวการสอบตก	3.53	1.00
วิธีปฏิบัติของผู้สอนที่ทำให้เกิดความกังวล		
อาจารย์คาดหวังให้นักศึกษาตอบความหมายของคำศัพท์ถูกต้องเมื่อเรียกถาม	2.36	1.25
อาจารย์จะแสดงออกว่าไม่พอใจอย่างชัดเจนเมื่อนักศึกษาไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์	1.63	0.98
อาจารย์ตำหนิเมื่อนักศึกษาไม่รู้คำศัพท์	1.49	0.93
ฉันไม่ชอบวิธีที่อาจารย์แก้ไขข้อผิดพลาดเมื่อตอบความหมายของคำศัพท์ผิด	1.60	0.94
อาจารย์คาดหวังว่าฉันจะรู้คำศัพท์มากขึ้นทันทีที่อาจารย์อธิบาย	2.58	1.12
รวมปัจจัย		
ด้านวิธีปฏิบัติของผู้สอนที่ทำให้เกิดความกังวล	1.93	0.83
ทัศนคติทางลบของผู้เรียน		
ฉันคิดว่าการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่ยาก	2.79	1.15
ฉันไม่ชอบเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	2.45	1.25
ฉันเชื่อว่าฉันรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษน้อยกว่าคนอื่น ๆ ในชั้นเรียน	3.12	1.22
ฉันไม่ถนัดในการท่องจำความหมายของคำศัพท์	3.21	1.21
ฉันเชื่อว่าตัวเองเรียนรู้คำศัพท์ได้น้อยกว่าที่ควร	3.18	1.22
รวมปัจจัยด้านทัศนคติทางลบของผู้เรียน	2.95	0.99

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวล กับความวิตกกังวล โดยการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน พิจารณาโดยรวมทุกปัจจัยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับระดับความวิตกกังวลที่ระดับนัยสำคัญ .01 (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.734) หมายความว่า นักศึกษาที่มีปัจจัยเหล่านี้ในระดับสูงก็จะมีระดับความวิตกกังวลสูงตามไปด้วย เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย พบว่า ทั้งสี่ปัจจัยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับความวิตกกังวล ปัจจัยด้านที่มีความสัมพันธ์เข้มข้นมากที่สุดคือ ความวิตกกังวลในการสอบหรือกลัวการสอบตก ที่ระดับนัยสำคัญ .01 (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.719) รองลงมาคือ ความกลัวถูกประเมินเชิงลบ ที่ระดับนัยสำคัญ .01 (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.656) ลำดับที่สามคือ ทักษะคติทางลบของผู้เรียน ที่ระดับนัยสำคัญ .01 (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.649) และลำดับสุดท้ายคือ วิธีปฏิบัติของผู้สอน ที่ทำให้เกิดความกังวลที่ระดับนัยสำคัญ .01 (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.343)

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับระดับความวิตกกังวล

ปัจจัย	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับ ระดับความวิตกกังวล (Pearson Correlation Coefficient)	ระดับนัยสำคัญ ของ ความสัมพันธ์
ความกลัวการถูกประเมินเชิงลบ	0.656	.01
ความวิตกกังวลในการสอบ หรือกลัวการสอบตก	0.719	.01
วิธีปฏิบัติของผู้สอนที่ทำให้เกิด ความกังวล	0.343	.01
ทัศนคติทางลบของผู้เรียน	0.649	.01
รวมทุกปัจจัย	0.734	.01

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้พบว่า

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ชั้นปีที่ 1 มีความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ ด้วยการศึกษาครั้งนี้มุ่งเน้นไปที่ความวิตกกังวลเฉพาะในด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษซึ่งยังมีผู้ศึกษาอยู่จำกัด ผู้วิจัยจึงเปรียบเทียบผลที่ได้กับการศึกษาในหัวข้อใกล้เคียง คือ ความวิตกกังวลในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และพบว่ามีผลการศึกษาของงานวิจัยหลายงานทั้งในต่างประเทศและในประเทศไทย ที่ใกล้เคียงกันกับผลการศึกษาในครั้งนี้ กล่าวคือ ผู้เรียนมีความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง (เช่น Sadiq, 2017; Neman & Ganap, 2018; บุษยา สันติกาญจน์, 2563; นิพร ชัดตา โจน่า ปิลาธิโอ และนฤพร พงษ์คุณากร, 2564) โดยผู้วิจัยมีความเห็นว่า อาจเป็นเรื่องปกติ

สำหรับผู้เรียนโดยทั่วไปที่จะมีความวิตกกังวลในเรื่องที่เรียนบ้าง ไม่ว่าจะเป็นการเรียนในหัวข้อใด และสำหรับความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในระดับปานกลางนี้อาจนับว่าอยู่ในเกณฑ์ที่อาจจะช่วยเป็นแรงเสริมให้นักศึกษาดังใจเรียนรู้ เพราะความกังวลสามารถมีส่วนเป็นแรงกระตุ้น ถ้าไม่มีความกังวลต่อผลการเรียนเลยนักศึกษาอาจจะไม่ให้ความสำคัญหรือไม่ได้พยายามเรียนรู้ให้ผลดียิ่งขึ้น และในทางกลับกัน ถ้านักศึกษากังวลมากเกินไปอาจทำให้รู้สึกท้อถอยหรือต้องการหลีกเลี่ยงจากการเรียน ดังเช่นที่ Brown (1987) กล่าวว่า ความกังวลในระดับที่พอเหมาะ ในกระบวนการเรียนภาษาเป็นเรื่องดี ในขณะที่ความกังวลที่มากเกินไปหรือน้อยเกินไปอาจเป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาที่สอง

เมื่อพิจารณาผลการศึกษาในครั้งนี้ในรายละเอียดพบว่า สถานการณ์ที่นักศึกษามีระดับความวิตกกังวลสูงสุดในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ คือ เมื่อพบคำศัพท์ที่ไม่แน่ใจความหมาย ผู้วิจัยมีความเห็นว่าอาจเป็นเพราะนักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการรู้คำศัพท์ เนื่องจากการพัฒนาความรู้คำศัพท์เป็นส่วนสำคัญในการเรียนรู้ภาษาที่สอง (Nunan, 1991) ก่อนที่ผู้เรียนจะฝึกใช้ทักษะใดก็ตามก็ต้องมีความรู้คำศัพท์เป็นพื้นฐานก่อน และหากผู้เรียนไม่รู้ความหมายที่แท้จริงของคำศัพท์ที่ใช้ สามารถก่อให้เกิดการเข้าใจผิดหรือสื่อสารไม่ถูกต้องได้ นอกจากนี้การศึกษานี้ยังพบว่า สถานการณ์ที่นักศึกษามีระดับความวิตกกังวลน้อยที่สุดในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ คือ เมื่อได้พบคำศัพท์ใหม่ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าประเด็นนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาไทยเรียนภาษาอังกฤษต่อเนื่องมาเป็นเวลาหลายปีตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา นักศึกษาได้พบเจอกับคำศัพท์ใหม่ ๆ อยู่ตลอด รวมถึงการใช้ชีวิตประจำวันในปัจจุบันก็จะมีภาษาอังกฤษเข้ามาเกี่ยวข้องไม่มากนักน้อยโดยตลอด นักศึกษามีโอกาสได้พบเจอคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ ๆ อยู่ตลอดเวลา จึงอาจไม่รู้สึกละเป็นสภาวะที่ก่อให้เกิดความวิตกกังวลมากนัก ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาควบคู่กับสถานการณ์ที่นักศึกษามีระดับความกังวลมากที่สุดอาจจะสรุปได้ว่า นักศึกษาจะยังไม่รู้สึกละวิตกกังวลเมื่อเจอคำศัพท์ใหม่ แต่จะเกิดความกังวลเมื่อพบว่าไม่แน่ใจในความหมายของคำศัพท์นั้น ๆ

2. ผลการศึกษาด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลพบว่า ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านความวิตกกังวลในการสอบหรือการสอบตก และเมื่อเปรียบเทียบกับผลการศึกษาในหัวข้อใกล้เคียงพบว่า มีผลการศึกษาที่ใกล้เคียงกันกับการศึกษาของ Lucas, Miraflores & Go (2011) ที่ศึกษาพบว่า ผู้เรียนภาษาที่สองในระดับอุดมศึกษาที่ประเทศฟิลิปปินส์มีความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษโดยมีความกังวลในการสอบสูงกว่าด้านอื่น ๆ ทั้งนี้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การที่ปัจจัยด้านความวิตกกังวลในการสอบหรือการสอบตกเป็นปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในการศึกษาในครั้งนี้ อาจเป็นเพราะการสอบเป็นการวัดความรู้ความสามารถของผู้เรียนอย่างเป็นรูปธรรมและมีผลต่อการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาเป็นอย่างยิ่ง

3. เมื่อพิจารณาประเด็นปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งผลการศึกษาความสัมพันธ์ปรากฏว่า โดยรวมทุกปัจจัยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับระดับความวิตกกังวล ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผลดังกล่าวอาจเป็นเพราะปัจจัยทั้ง 4 ด้านที่ศึกษา คือ ด้านความกลัวการถูกประเมินเชิงลบ ด้านความวิตกกังวลในการสอบหรือการสอบตก ด้านวิธีปฏิบัติของผู้สอนที่ทำให้เกิดความกังวล และด้านทัศนคติทางลบของผู้เรียน ต่างเป็นปัจจัย

ที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดตัวนักศึกษาในกระบวนการเรียนการสอนทั้งสิ้น หากมีปัจจัยใดในระดับสูง นักศึกษาก็จะมีระดับความวิตกกังวลสูงตามไปด้วย

หากพิจารณาผลการศึกษาปัจจัยด้านที่มีความสัมพันธ์เข้มข้นมากที่สุดกับระดับความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษซึ่งคือปัจจัยด้านความวิตกกังวลในการสอบหรือกลัวการสอบตก ผลการศึกษานี้อาจนับได้ว่าใกล้เคียงกันกับผลการศึกษาในหัวข้อใกล้เคียงของ Parauwat (2011) ซึ่งพบว่า ความวิตกกังวลในการสอบเป็นหนึ่งในสาเหตุของความวิตกกังวลในการเรียนภาษาต่างประเทศของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ชั้นปีที่ 1 และผลการศึกษาของศิริพันธ์ นุญญเขียว (2561) ที่พบว่า ความวิตกกังวลในการสอบและกลัวการสอบตกเป็นหนึ่งในปัจจัยที่ก่อให้เกิดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปี 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จากผลการวิจัยในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า เหตุที่ปัจจัยด้านความวิตกกังวลในการสอบหรือกลัวการสอบตกมีความสัมพันธ์เข้มข้นมากที่สุดอาจเป็นเพราะการสอบเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอนที่นักศึกษาหลีกเลี่ยงไม่ได้ และการสอบจะสะท้อนถึงผลการเรียนของนักศึกษาและมีผลลัพธ์อย่างชัดเจน อีกทั้งผลลัพธ์นั้นจะมีผลกระทบต่อการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาอย่างแน่นอน ความวิตกกังวลในการสอบหรือกลัวการสอบตกจึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระดับความวิตกกังวลของนักศึกษาได้มากที่สุด ในขณะที่ปัจจัยด้านวิธีปฏิบัติของผู้สอนที่ทำให้เกิดความกังวลที่มีความสัมพันธ์เข้มข้นน้อยกว่าด้านอื่นๆ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า อาจเป็นเพราะผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ในปัจจุบันพยายามสร้างทัศนคติของนักศึกษาที่ดีต่อภาษาอังกฤษเพื่อเป็นหนึ่งในแนวทางจูงใจให้นักศึกษาสนใจการเรียนภาษาอังกฤษ นักศึกษาจึงอาจมีทัศนคติในทางบวกต่อผู้สอน อย่างไรก็ตาม ปัจจัยด้านผู้สอนยังคงเป็นด้านที่ควรให้ความสำคัญเพราะเป็นส่วนที่ผู้สอนสามารถปรับได้ง่ายที่สุดในกระบวนการเรียนการสอนทั้งหมด เนื่องจากการปฏิบัติตัวของผู้สอนเอง โดยอาจสังเกตวิธีปฏิบัติของตนเองที่ส่งผลกระทบต่ออารมณ์ความรู้สึกของนักศึกษา และปรับหากสิ่งใดส่งผลเสียต่อกระบวนการเรียนรู้ของนักศึกษา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการศึกษาในครั้งนี้ที่ปรากฏว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ชั้นปีที่ 1 มีความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยสถานการณ์ที่นักศึกษาที่มีระดับความวิตกกังวลสูงที่สุดในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษคือ เมื่อพบคำศัพท์ที่ไม่แน่ใจความหมาย และพบปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระดับความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ที่มีความสัมพันธ์เข้มข้นมากที่สุดคือ ปัจจัยด้านความวิตกกังวลในการสอบหรือกลัวการสอบตก ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อช่วยลดความวิตกกังวลของนักศึกษา ดังนี้

1. ผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษควรแนะนำให้นักศึกษาฝึกใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยรวมและเน้นย้ำที่ใช้กลวิธีในการเดาความหมายของคำศัพท์เมื่อพบเจอคำศัพท์

ที่ไม่แน่ใจความหมายและไม่สามารถตรวจสอบความหมายของคำศัพท์ได้ทันทีเพื่อให้นักศึกษาเรียนรู้วิธีแก้ปัญหาเฉพาะหน้า

2. ผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษควรจัดกิจกรรมที่เอื้อให้นักศึกษาได้ฝึกใช้คำศัพท์ที่เรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้นักศึกษาได้ทบทวนคำศัพท์ต่าง ๆ อยู่ตลอดและเกิดความมั่นใจเมื่อต้องใช้งานทั้งในชีวิตประจำวันและสำหรับการสอบ

3. ผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษควรทบทวนข้อสอบที่ใช้ในการทดสอบนักศึกษาว่าเป็นข้อสอบที่สะท้อนในสิ่งที่สอนหรือไม่ ทั้งในแง่ของเนื้อหาที่สอนและรูปแบบกิจกรรมและแบบฝึกหัด ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยมีความเห็นว่า หากนักศึกษาเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนและมีความรู้สึกคุ้นเคยกับรูปแบบของคำถามซึ่งสอดคล้องกับกิจกรรมที่เกิดขึ้นในห้องเรียน จะมีส่วนช่วยลดความวิตกกังวลในการเตรียมตัวสำหรับการสอบได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทำวิจัยแบบผสมผสานวิธีการ (Mixed methods research) โดยการศึกษาเชิงคุณภาพประกอบกับการวิจัยเชิงปริมาณ ในการเก็บข้อมูลหากสามารถเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ประกอบกับการใช้แบบสอบถามอาจทำให้ทราบถึงกลไกหรือขั้นตอนที่ปัจจัยทั้ง 4 ด้านส่งผลต่อระดับความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น หรืออาจจะนำไปสู่การค้นพบปัจจัยอื่นเพิ่มเติมได้

2. ควรมีการทำวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) เพื่อลดความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

3. ควรมีการทำวิจัยเชิงนโยบาย (Policy research) เพื่อนำเสนอแนวทางการลดความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

เอกสารอ้างอิง

- โชติ บศิริรัฐ. (2561). วิธีวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์เบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิพร ชัดตา, โฉนา ปิลาสิโอ และนฤพร พงษ์คุณากร. (2564). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลและสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครลำปาง, ประเทศไทย. วารสารวิชาการสุขภาพภาคเหนือ. 8(1): 148-167.
- บุษยา สันติกาญจน์. (2563). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์. 6(1): 13-25.
- พิมลมาศ เกตุฉาย. (2562). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่เป็นเจ้าของภาษา: กรณีศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 วิทยาลัยเทคนิคสัททีบ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

- มัลลิกา บุณนาค. (2539). **สถิติเพื่อการตัดสินใจ**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิรินันท์ นุญญะเขียว. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1: กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา. **วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี**. 12(28): 231-243.
- Almurshed, H. M. & Aljuaythin, W. (2019). Does high anxiety decrease motivation for learning English as a Foreign Language?. **International Journal of Applied Linguistics & English Literature**. 8(2): 113-119.
- Brown, D. H. (1987). **Principles of language learning and teaching**. Englewood Cliffs: Prentice-Hall.
- Brown, D. H. (2007). **Principles of language learning and teaching**. (5th ed). New York: Pearson Longman.
- Cater, R. (2001). Vocabulary. In R. Cater & D. Nunan (Eds.), **The Cambridge Guide to Teaching English to Speakers of Other Languages**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Changlek, A. & Palanukulwong, T. (2015). Motivation and grit: Predictors of language learning achievement. **Veridian E-Journal, Silpakorn University, International (Humanities, Social Sciences and arts)**. 8(4): 23-38.
- Chen, X. (2015). A Tentative study of vocabulary learning anxiety in college English learning in China. **International Journal of English Linguistics**. 5(1): 104-112.
- Donkaewbua, S. (2016). Developing an anxiety in vocabulary learning through listening scale. **International Journal of Language and Linguistics**. 3(6): 60-71.
- EF Education First. (2019). **EF English Proficiency Index 2019**. [Online], Available: <https://www.ef.co.th/epi/>. (2022, February 5)
- EF Education First. (2020). **EF English Proficiency Index 2020**. [Online], Available: <https://www.ef.co.th/epi/>. (2022, February 5)
- EF Education First. (2021). **EF English Proficiency Index 2021**. [Online], Available: <https://www.ef.co.th/epi/>. (2022, February 5)
- Hashemi, M. (2011). Language stress and anxiety among the English language learners. **Procedia - Social and Behavioral Sciences**. 30: 1811-1816.
- Horwitz, E. K., Horwitz, M. B. & Cope, J. (1986). Foreign Language Classroom Anxiety. **The Modern Language Journal**. 70(2): 125-132.
-

- Hunt, A. & Beglar, D. (2005). A framework for developing EFL reading vocabulary. **Reading in a Foreign Language**. 17(1): 23-59.
- Krejcie, R. & Morgan, D. (1970). Determining sample size for research activities. **Educational and psychological measurement**. 30: 607-610.
- Likert, R. (1932). A technique for the measurement of attitudes. In **Archives of Psychology**. (1-55). New York: The Science Press.
- Liu, M. & Hong, M. (2021). English language classroom anxiety and enjoyment in Chinese young learners. **SAGE Open**. 1-13.
- Lucas, R. L., Miraflores, E. & Go, D. (2011). English language learning anxiety among foreign language learners in the Philippines. **Philippine ESL Journal**. 7: 94-119.
- MacIntyre, P. D. & Gardner, R. C. (1991). Language anxiety: Its relationship to other anxieties and to processing in native and second language. **Language Learning**. 41(4): 513-534.
- Neman, M. I. & Ganap, N. L. (2018). **Student anxiety in learning English as a foreign language (EFL)**. In the 65th TEFLIN International Conference. 12-14 July 2018. (68-73). Makassar: Universitas Negeri Makassar.
- Nunan, D. (1991). **Language teaching methodology: A textbook for teachers**. Prentice Hall.
- Paranuwat, J. (2011). **A Study of Foreign Language Learning Anxiety of the First Year Students at Srinakharinwirot University**. Master of Arts Thesis in Teaching English as a Foreign Language, Srinakharinwirot University.
- Sadiq, J. M. (2017). Anxiety in English language learning: a case study of English language learners in Saudi Arabia. **English Language Teaching**. 11(7): 1-7.
- Tayyebi, G. (2021). The relationship between the anxiety level of Iranian elementary EFL learners and their vocabulary learning strategies. **Contemporary Educational Researches Journal**. 11(4): 161-175.
- Woodrow, L. (2006). Anxiety and speaking English as a second language. **Regional Language Centre Journal**. 37(3): 308-328.
- Young, D. J. (1991). Creating a low-anxiety classroom environment: What does language anxiety research suggest?. **The Modern Language Journal**. 75(4): 426-439.
- Zheng, Y. & Cheng, L. (2018). How does anxiety influence language performance? From the perspectives of foreign language classroom anxiety and cognitive test anxiety. **Language Testing in Asia**. 8(13): 1-19.
-